

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112200520
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7112200520.6

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, korešpondenčná adresa: Hlavná 62, 040 01 Košice, IČO: 31 595 545, proti žalovanému: C.. F. L., nar.: X.X.XXXX, bytom: Š. X, XXX XX M., štátny občan SR, o zaplatenie 159,12 € s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 159,12 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 159,12 € od 15.6.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.1.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 159,12 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 13.4.2009, ako aj k náhrade trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku.

Svoj návrh odôvodnil tým, že žalobca uzavrel s poisťníkom - M. M. poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, číslo návrhu XXXXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla EČV: M. XXXFB s účinnosťou od 9.3.2007. Poistený - žalovaný bol dňa 6.9.2007 účastníkom dopravnej nehody, ktorú spôsobil porušením § 4 ods. 2 písm. c), § 51 ods. 4 zák.č. 315/1996 Z.z.. Dňa 13.3.2009 si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla EČV: M. XXXFB. Poistiteľ vyplatil poškodenému dňa 23.3.2009 sumu 425,21 €. Žalovaného žalobca vyzval listom zo dňa 20.3.2009, aby nahradil sumu 425,21 €, ktorú žalobca za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Žalobca ďalej citoval § 12 ods. 2 písm. f) a písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. a § 10 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona s poukazom na článok VII. ods. 1 písm. c) Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ďalej uviedol, že žalovaný bol na základe výzvy zo dňa 26.6.2009 povinný uhradiť dlžnú sumu do 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 28.3.2009.

Tunajší súd vydal dňa 7.5.2012 platobný rozkaz č.k. 24Ro/3/2012-27, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor, kedy uviedol, že skutok sa nikdy nestal, jeho osoba je nevinná a obvinená z niečoho, čo sa v živote nestalo. Tento problém je stále v riešení a riešenie nebolo ukončené. V odpore uviedol aj jeho čestné prehlásenie, ktoré odovzdal žalobcovi a z uvedeného dôvodu žiadal, aby súd počkal na konečné rozhodnutie a potom dobrovoľne všetko vyrovná. Obsahom čestného prehlásenia bolo, že žalovaný poisťovní vysvetlil, ako sa niečo nestalo a ako je neprávom stíhaný a stíhanie prebieha aj v súčasnosti. Po ukončení celého súdneho konania prisľúbil, že sa sám prihlási a pokiaľ niečo spôsobil a preukáže sa mu vina, do posledného centa všetko vyplatí. Neznamená to, že ak na vine je gauner

policajt, že už to má vyhraté. On sa pravdy a spravodlivosti musí dovolať a potom to musí zaplatiť Slovenská republika.

K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, kedy uviedol, že trvá na uplatnenom návrhu. Dôvody, ktoré žalovaný v odpore uviedol, nie sú relevantnými dôvodmi, ktoré by spôsobovali nevymáhateľnosť nároku žalobcu. Otázka prešetrovania dopravnej nehody kompetentnými orgánmi nemá vplyv na ich vzniknutý nárok, ktorý si po predošlej snahe o mimosúdnu dohodu vymáhajú súdnou cestou, konkrétne v zmysle § 12 ods. 2 písm. f) a g) zákona č. 381/2001 Z.z.. K tvrdenej skutočnosti o prešetrovaní zodpovednosti za priestupok žalobca uviedol, že podľa správy OR PZ ODI Košice zo dňa 24.8.2011 rozhodnutie o priestupku bolo potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2011.

Na pojednávaní dňa 23.4.2013 žalovaný uviedol, že vec podal na strasburský súd a žiadal, aby konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia tamtoho konania pred strasburským súdom.

Uznesením č.k. 35C/217/2012-76 zo dňa 6.8.2014 súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 9Co/132/2015-87 zo dňa 9.10.2015 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výpoveďou žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Z predloženej poisťky č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že pán Ing. Kapitán Karol mal uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného na základe poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX s účinnosťou od 8.3.2007. Uvedené poistenie sa vzťahovalo k motorovému vozidlu EČV: M. XXXFB.

Z relácie dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody súd zistil, že dňa 6.9.2007 došlo k dopravnej nehode a to tak, že vodič - žalovaný premával s vozidlom v Košiciach po ulici Vodnej smerom od ulice Štefánikovej k ulici Kováčskej, kde v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla ľavým bokom zachytil zadný pravý roh zaparkovaného vozidla P-XXXXX a následne nato pokračoval v jazde, kde bol zastavený políciou v Košiciach, na ul. Pribinovej č. 6. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, požitie alkoholu u vodiča - žalovaného zistené nebolo. Pri danej dopravnej nehode bolo poškodené motorové vozidlo EČV: M. XXXFB a to: zadný blatník, kolesá, ako aj motorové vozidlo EČV: P-XXXXX, zadný pravý roh nárazníka.

Listom zo dňa 24.8.2011 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky oznámilo žalobcovi, že z dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 6.9.2007 o 14,00 hod. v meste Košice, na ulici Vodnej, zo zavinenia dopravnej nehody bol uznaný vinným žalovaný, ktorý viedol nákladné motorové vozidlo továrenskej značky I. Y., EČV: M.-XXXFD, kde na uvedenej ulici sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, následkom čoho ľavým zadným blatníkom narazil do pravej zadnej časti osobného motorového vozidla továrenskej značky V. XXX, EČV: P-XXXXX (služobné motorové vozidlo Policajného zboru). Na mieste nezotrval a z miesta bez zastavenia vozidla odišiel. Následne toho istého dňa v čase o 14,10 hod. viedol vyššie uvedené vozidlo v Košiciach po ulici Pribinovej, kde na uvedenej ulici bol zastavovaný príslušníkom PZ, pričom počas zastavovania nesledoval situáciu v cestnej premávke, následkom čoho pravým zadným blatníkom narazil do ľavej prednej časti motorového vozidla továrenskej značky Škoda Fabia EČV: M. XXX-N. (služobné motorové vozidlo Policajného zboru), ktoré bolo zaparkované pri pravom okraji vozovky ulice Pribinovej. Žalovaný sa v zákonom ustanovenej lehote odvolal a až rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.1.2011 číslo 7S/22/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.1.2011, bolo potvrdené rozhodnutie o priestupku prvostupňového orgánu. Menovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) a § 51 ods. 4 v tom čase platnom a účinnom zákone o premávke na pozemných komunikáciách č. 315/1996 Zb., čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) a l) v tom čase platnom a účinnom zákone SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Dňa 14.9.2007 poškodený Ministerstvo vnútra SR si uplatnil nárok na náhradu škody u žalobcu, kedy popísal vznik škody dopravnej nehody s dátumom 6.9.2007 o 14,15 hod. na Vodnej ulici v Košiciach

tak, že žalovaný pri obchádzaní vozidla zachytil zadnou časťou zadný nárazník a to motorového vozidla V. XXX EČV: P.-XXXXX.

Zo spisu poistnej udalosti súd zistil, že Ministerstvu vnútra SR bolo vyplatené poistné plnenie žalobcom vo výške 425,21 € a to dňa 23.3.2009.

Listom zo dňa 20.3.2009 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré zaňho vyplatil poisťovateľ poškodenému v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla kedy opísal skutkový dej predmetnej dopravnej nehody, zároveň uviedol, že vyplatil žalobca poškodenému sumu 425,21 €, pričom škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla EČV: M. XXXFB. Žalovaný porušil svoju povinnosť ohlásiť polícii dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou - podľa relácie o priebehu dopravnej nehody, po spôsobiení škody pokračoval v jazde a následne bol zastavený políciou a podľa vyššie uvedeného zákona poisťovní písomne nenahlásil dopravnú nehodu v zákonom termíne. Žalobca poukázal na § 12 ods. 2 písm. f) a g) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal o zaplatenie náhrady poistného plnenia vo výške 425,21 €.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8 Sžo/365/2009 zo dňa 11.1.2011 súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/22/2009-70 zo dňa 17.6.2009 a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia súd zistil, že Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu (tu žalovaného), ktorou sa domáhal preskúmania zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p.: KRP-18/DI-1-2009 zo dňa 27.2.2009, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva PZ Košice, Okresného dopravného inšpektorátu v Košiciach, č.p. ORP-P-2150/1-ODI-2007 zo dňa 20.11.2008, ktoré bolo potvrdené a ktorým podľa § 22 ods. 2 zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, uložil žalobcovi pokutu vo výške 4.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ako aj povinnosť uhradiť trovy konania.

Najvyšší súd citoval skutkové zistenia Krajského súdu v Košiciach a uviedol, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správny právny záverom a preto krajský súd žalobu zamietol. Krajský súd uviedol, že v inkriminovanom čase situácia v cestnej premávke bola zložitejšia, v danej situácii bol svedkom dopravnej nehody vodič poškodeného V. XXX, ev.č. P.-XXXXX, pričom v doplnenom dokazovaní, ktoré potvrdzuje poškodenie služobného vozidla PZ SR na Vodnej ulici nesledovaním situácie v cestnej premávke, čím žalobca zavinil dopravnú nehodu. Podľa krajského súdu by bolo nelogické domnievať sa, že služobné vozidlo PZ SR by začalo s nasledovaním priestupcu bez právneho dôvodu, keď v tom čase malo plniť iné služobné úlohy. Z uvedeného dôvodu krajský súd uzavrel, že pri prejednávaní priestupku na Vodnej a Pribinovej ulici v Košiciach žalobca nebol ukrátený rozhodnutím a postupom správneho orgánu. S výsledkami šetrenia bol žalobca oboznámený dňa 20.11.2008 prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. H.

Krajský súd poukázal na to, že z ustanovenia § 34 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) vyplýva, že vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Dôkazy navrhované žalobcom považoval za účelové, pričom ohliadka poškodeného vozidla pri dopravnej nehode na Vodnej ulici nebola možná z dôvodu presunu služobného vozidla v súvislosti s plnením služobných úloh. Z uvedeného dôvodu podľa krajského súdu správny orgán postupoval v súlade s ust. § 35 správneho poriadku, zadovážením fotodokumentácie, ktorá je obsahom spisu a z nej vyplýva poškodenie motorových vozidiel zúčastnených na dopravnej nehode.

Pokiaľ ide o dopravnú nehodu na Pribinovej ulici, túto žalobca nepopiera, ale udáva, že ju spôsobil zavinením policajta, ktorý sa neadekvátne správal pri zastavovaní jeho vozidla, ktorého vlastníkom bola iná fyzická osoba. Krajský súd poukázal na § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o premávke na pozemných komunikáciách), keď vodič je povinný svoju jazdu prispôbiť konkrétnym podmienkam v cestnej premávke. Z uvedeného dôvodu bola žalobcovi za priestupok uložená pokuta, ktorej výšku nenamietal a nebola ani predmetom žalobných námietok.

Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z administratívneho spisu bolo zistené, že vo veci bolo prvýkrát rozhodnuté rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Okresný dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky č.p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 zo dňa 18.10.2007, ktorým rozhodol, že žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c), § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d), l) zákona o priestupkoch. Tým istým rozhodnutím mu bola uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania. Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií na základe odvolania žalobcu vydalo rozhodnutie č.p.: KRP-6-4/DI-1-2008 dňa 26.2.2008, ktorým prvostupňové rozhodnutie zrušilo a vec mu vrátilo na nové prejednanie a rozhodnutie, vzhľadom na to, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 3 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3 správneho poriadku v spojení s § 12 ods. 1, § 77 zákona o priestupkoch.

Prvostupňový správny orgán vydal vo veci nové rozhodnutie č.p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 dňa 29.4.2008, podľa ktorého žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c), § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d, l) zákona o priestupkoch. Aj v tomto rozhodnutí mu bola uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania. Druhostupňový správny orgán vydal na základe odvolania žalobcu rozhodnutie č.p.: KRP-85/DI-1-2008 dňa 2.7.2008, ktorým zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, nakoľko z predloženého spisového materiálu nevyplývalo, že skutkový stav veci bol dostatočne zistený a potvrdený dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v predložennom spise a prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v rozpore s § 3 ods. 1, 2, 3, 4, § 46, § 47 ods. 3 správneho poriadku.

Následne vydal prvostupňový správny orgán nové rozhodnutie č.p.: ORP-P-2150/1-ODI-2007 dňa 20.11.2008. Ten dospel k záveru, že žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c), § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím bol uznaný vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. d), l) zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch mu bola uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy konania. Žalobca sa v stanovenej lehote odvolal.

Druhostupňový správny orgán rozhodnutím č.p.: KRP-18/DI-1-2009 dňa 27.2.2009 prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonané dokazovanie postačuje na spoľahlivé zistenie stavu veci a skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu majú v tom oporu. Spisový materiál obsahuje dôležité skutočnosti, ktoré potvrdzujú, že obvinený svojím konaním porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) a § 51 ods. 4 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ďalej zdôraznil, že prvostupňový správny orgán ostupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotenia dôkazov, čo je vecou úvahy správneho orgánu a zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Tvrdenia a námietky obvineného vyhodnotil odvolací správny orgán ako neopodstatnené a jeho obranu za účelovú v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného na Krajskom súde v Košiciach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so skutkovými závermi Krajského súdu v tom rozsahu ako si ho osvojil zo zistení na základe vykonaného dokazovania prvostupňovým správnym orgánom, ktorý vykonal dokazovanie opakovane na základe zrušovacích rozhodnutí druhostupňového správneho orgánu a tým odstránil nedostatky vytýkané mu v rozhodnutiach odvolacieho správneho orgánu. Preto rozhodnutie správnych orgánov obidvoch stupňov, ako aj rozhodnutie krajského súdu je správne. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dokazovanie v prvostupňovom správnom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobcom podľa § 4 ods. 2 písm. c) a § 51 ods. 4

zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, pričom odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Podľa § 788 ods. 1 zák.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

Podľa § 1 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platného a účinného v čase dopravnej nehody (ďalej len citovaný zákon), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária").

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu má nájomca.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona, poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti

- a) do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky,
- b) do 30 dní po jej vzniku, ak vznikla mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 10 ods. 2 citovaného zákona, vo všeobecných poisťných podmienkach možno určiť prípady, keď možno lehoty podľa odseku 1 primerane predĺžiť. Po oznámení škodovej udalosti je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa a predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada.

Podľa § 10 ods. 3 citovaného zákona, poistený je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že

- a) bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a vyjadriť sa k požadovanej náhrade a jej výške,
- b) v súvislosti so škodovou udalosťou sa začalo trestné stíhanie alebo konanie o priestupku a zabezpečiť, aby bol poisťovateľ informovaný o ich priebehu a výsledkoch; ak má poistený právneho zástupcu, je povinný oznámiť poisťovateľovi jeho meno, priezvisko a trvalý pobyt alebo jeho obchodné meno a sídlo,
- c) právo na náhradu škody bolo riadne uplatnené; v takomto prípade je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa.

Podľa § 10 ods. 4 citovaného zákona, poistený je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť poisťovateľovi, že nastali okolnosti odôvodňujúce prechod práva podľa § 13 na poisťovateľa a odovzdať mu doklady potrebné na uplatnenie týchto práv.

Podľa § 12 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poisťnou udalosťou.

Podľa § 12 ods. 2 písm. g) citovaného zákona, poisťovateľ má proti poisťníkovi nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4.

Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách (účinnom v tom čase), vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 51 ods. 4 zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách (účinnom v tom čase), ak škoda spôsobená pri dopravnej nehode na žiadnom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí ani na inom majetku nedosiahla výšku ustanovenú v odseku 3, účastníci dopravnej nehody sú povinní postupovať podľa odseku 3, len ak sa výslovne nedohodli inak.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) v tom čase platnom a účinnom zákone SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Občianske súdne konanie je konaním dôkazným, to znamená, že účastníka v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo aspoň označiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Dôkaznými prostriedkami v súdnom konaní sú v zmysle § 125 O.s.p. všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov konania. To znamená, že ako dôkazný prostriedok nemôže súd použiť dohady, predpoklady, indície a podobne. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd nahromadením dostatočných podkladov vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Ak účastník nesplní svoju povinnosť predloženia dôkazov

spôsobilých preukázať pravdivosť svojich tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena a súdu neostáva nič iné, len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané neprihliadať.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 6.9.2007 došlo k poistnej udalosti a to z dôvodu stretu motorových prevádzok motorových vozidiel EČV: M. XXXFB a motorového vozidla V. EČV: P.-XXXXX, kedy motorové vozidlo, ktoré viedol žalovaný spôsobilo škodu na druhom motorovom vozidle EČV: P.-XXXXX, pričom bolo konštatované, že žalovaný porušil povinnosti vodiča a to nevenovanie sa plne vedeniu vozidla a nesledovanie situácie v cestnej premávke, čím porušil § 4 ods. 2 písm. c) zák.č. 315/1996 Z.z. a § 51 zák.č. 315/1996 Z.z.. Zároveň žalovaný spôsobil škodu svojim motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4 zák.č. 381/2001 Z.z., ako aj porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou, čím vznikol žalobcovi nárok poisťovateľa na náhradu poistného plnenia proti poistenému, ktorý nie je poisníkom za náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

Ustanovenie § 12 písm. f) citovaného zákona definuje koho možno rozumieť pod osobou poisteného. V zmysle uvedeného ustanovenia s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4Cdo/54/2009 je za poistenú osobu treba považovať každú osobu za predpokladu, že je daná zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; nie je pritom rozhodujúce, či ide o zodpovednosť objektívnu alebo na základe zavinenia.

Ustanovenie § 12 ods. 2 citovaného zákona treba interpretovať tak, že poisťovňa má nárok na náhradu poistného plnenia nielen proti poisníkovi, ale aj proti vodičovi motorového vozidla, ktorý za škodu zodpovedá prevádzkou motorového vozidla na základe zavinenia. Vzhľadom na uvedené súd potom považoval žalovaného za pasívne legitimovaného v tomto konaní.

Ustanovenie § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku upravuje taxatívnym spôsobom prípady, v ktorých je súd viazaný rozhodnutiami iných vnútroštátnych a medzinárodných súdnych orgánov. Medzi inými je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal. Otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné. Súd je viazaný výrokom takéhoto rozhodnutia iného orgánu.

Vzhľadom aj na vyššie uvedenú skutočnosť, že v správnom konaní bolo jednoznačne ustálené a potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zavinenie žalovaného pri dopravnej nehode dňa 6.9.2007, súd z takéhoto rozhodnutia s poukazom na § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku musel vychádzať a preto súd považoval žalobu voči žalobcovi vo vzťahu k istine za dôvodnú.

Čo sa týka príslušenstva, t.j. požadovaného úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 13.4.2009, súd vychádzal z predložených listinných dôkazov, kedy žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 425,21 € výzvou zo dňa 20.3.2009, avšak dôkaz o jej doručení žalovanému nepredložil. Následne potom súd vychádzajúc z ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka právne uzavrel, že žalovaný sa dozvedel o svojom dlhu voči žalobcovi až doručením žaloby s prílohami spolu s platobným rozkazom dňa 14.6.2012 a teda do omeškania sa dostal až dňom nasledujúcim dňa 15.6.2012, od ktorého dňa ho potom súd zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania. Súd posudzoval aj výšku úroku z omeškania a mal za to, že táto nie je správne uplatnená, nakoľko v deň omeškania bola sadzba Európskej centrálnej banky 1 %, čo za použitia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. predstavuje presne 9 % ročne.

Súd nemôže opomenúť i tú skutočnosť, že žalovaný pri produkovani dôkazov na vyvrátenie skutočností tvrdených žalobcom v konaní zostal tak povediac nečinný, kedy pri svojej výpovedi na pojednávaní len uviedol, že sa necíti vinný a jediný dôkaz, ktorý vo veci navrhol vykonať bola rekonštrukcia dopravnej nehody. Súd však vzhľadom na to, že skutkový stav bol zisťovaný v správnom konaní, ktorý predchádzal rozhodnutiu súdu, kedy súd bol viazaný týmto rozhodnutím, k vykonaniu rekonštrukcie dopravnej nehody nepristúpil, nakoľko to vzhľadom na právoplatný rozsudok vo veci zavinenia žalovaného nepovažoval za potrebné a účelné.

Na základe vyššie uvedených skutočností s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok žalobcu tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia je dôvodný a preto mu v tomto rozsahu vyhovel, pričom v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a žalobcovi, ktorého neúspech bol v nepatrnej časti úroku z omeškania, priznal plnú náhradu trov konania predstavujúcu uhradený súdny poplatok vo výške 16,50 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.